

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 140. Octavii consilia per Papam eversa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

§. CXL.

Sæc. XVI.

A.C. 1549.

Octavii consilia per Papam eversa.

Post hæc Octavius arcis Gubernato-
rem accessit, eumque rogavit, ut
in illam admitteretur: Hic vero Octa-
vio respondit, citra Pontificis, & Ca-
milli Gubernatoris, cui ipse subesset,
voluntatem id sibi non licere: unde spe
sua delusus Octavius indignanti animo
recessit, statuitque armorum vi id, quod
lenitate verborum obtinere desperave-
rat, extorquere. Re comperta sum-
mus Pontifex graviter Nepoti suo suc-
censuit, præcepitque, ut nulla mora
Romam ad eum veniret: cum vero ille
morem gerere renueret, Montano Car-
dinali, qui adhucdum Bononiæ age-
bat, mandavit, ut illum adiret, atque
ad officium redigere niteretur. Mon-
tanus accepto mandato quantocius Tor-
ciarum Pallavicinorum oppidum, ubi
Octavius diverterat, contendit, ac de-
mandato munere defungitur, atque in-
de Parmam profectus Camillo Ursino,
necnon arcis Gubernatori denuntiat,
ut nisi ipsis de Pontificis voluntate cer-
to constaret, Octavium non reciperent,
nec etiam cives ulli præter Camillum
obtemperarent.

*Thuan. l. c.**Diar. ad 24.**Octob.**Pall. l. c. n. 3.*

Sæcul. XVI. Cum igitur Octavius sibi aditum undique præcludi, ac proin sese Parmensi urbe, ceterisque omnibus suis juribus exui cerneret, tandem ad conditiones ipsi a Joanne Luna post amissam mox Placentiam propositas animum adjecit, quas tunc repudiavit, recenti adhuc parentis cæde, & flagrante justæ ultionis desiderio incitatus, nunc averso a se Avo in memoriam revocavit, fatiusque duxit, omissa in præsens paternæ cædis ultione, Cæsaris foceri, & ejus Ministrorum fidem, ac fortunam sequi, quam intempestiva constantia, Avi jam deliri, ut ipsi videbatur, ac brevi morituri voluntati acquiescere: igitur Hippolytum Pallavicinum Mantuam, quorsum Gonzaga ad nuptias, quas Franciscus Friderici Mantuæ Ducis filius cum Catharina Austriaca Ferdinandi Romanorum Regis Filia celebraturus erat, cum Cardinali Tridentino venerat, mittit, ut cum eo ageret; itaque Gonzaga operam suam sinceramque amicitiam Octavio pollicetur, si modo res Cæsaris comòdo cedat.

His dictis mox Pallavicinum, ut responsum ad Octavium referret, redire jussit. Hic accepto responso, nec acceptata, aut repudiata pro tempore conditione, continuo ad Cardinalem fratrem literas dat, quibus eum rogabat,

bat, ut Pontificem de rerum suarum statu certiore faceret, & ab eo impetraret, quatenus sibi Parma restitueretur, cum alioquin foret, ut cum Gonzaga transigeret, & injuste sibi ablata Cæsaris ope, & armis vindicaret. Ceterum conditiones ipsi a Gonzaga impositæ erant sequentes: I. Parma Cæsaris potestati reliquatur, ita tamen, ut honesta compensatio Octavio fieret. II. Si vero hæc urbs eidem redderetur, tunc illam duntaxat Cæsaris nomine possideret.

Sæc. XVI.
A.C. 1540.

§. CXLI.

Octavius cum Ferdinando Gonzaga transigere paratus.

Postquam Farnesius Cardinalis hanc *Pallav. c. 6.*

Octavii fratris sui epistolam perlegit, illam ab eo sincera nullatenus mente, sed duntaxat, ut Pontificem ad Parmam eidem reddendam hoc artificio compelleret, scriptam arbitratur; hinc eam sine ulla hæsitatione ad Pontificem detulit, illamque ei communicavit. Verum Papa, qui tum in Quirinali palatio agebat, perlectis hisce literis longe alias, quam Farnesius Cardinalis, animi affectiones senserat; *cum enim*, inquit Pallavicinus, *rationes omnes consanguinitatis, amorisque, quibus cum Octavio*